

СЕГА,
В ТОЗИ
МИГ!

12
2011 г.

Думи за
живот

"Пригответе
пътя за Господа,
Прави направете
пътеките My!"
(Лук. 3:4)

Да размислим...

Йоан Кръстител с тези думи възвестява идването на Иисус. Това е една радостна вест: Скоро Той ще дойде. **Наближава времето когато Бог ще изпълни обещанията си, ще прости греховете, ще ни даде спасението.**

В това пред-коледното време, по-специално сме поканени да живеем тези Думи за живот: да подгответим пътя на Иисус, който иска да влезе в нашия живот.

Това са думите на радост, и същевременно ни канят да насочим отново нашия живот към Бог. Те са призив за една коренна промяна на живота ни.

Йоан кръстител ни кани да подгответим пътя на Господа. **Но какъв е този път?**

Иисус, преди да започне да говори на тълпите, **мина през пустинята**. Това беше неговият път. В пустинята, Той намери **дълбоко единство с Бог Отец**, но се срещна и с изкушенията, така както се срещаме с тях всички ние хора.

И излезе от пустинята победител!

Същия път той преминава в смъртта си и възкресението си. С това, че Иисус извървя до край своя път, самият Той стана "път" за нас, които още вървим.

Иисус е пътят по който трябва да вървим, за да можем напълно да реализираме нашето човешко призвание: да живеем в пълно общение с Бог.

Как да Му подгответим пътя?

Като премахнем една по една всички пречки от душата ни, за да може Той да заживее в нас: пречки, поставени от нашия ограничен светоглед, от нашата слаба воля.

Нужно е да имаме смелостта да изберем посочения от Него път за нас, Неговата воля, не нашите планове, а тези, замислени от Неговата всемогъща любов.

Светците ни показват един много интелигентен и практичен начин за да подгответим пътя на Господа: **сега, в този миг,** да отстраним това, което ни пречи да живее в нас Иисус.

Така, премахвайки камък след камък, ще подгответим пътя, за да може Той да влезе в нашия живот.

Както се случи на:
Стеван от Индия

Всеки може да сгреши

Преди известно време играех футбол с моите приятели. В един важен момент на мача сгреших вратата на гола. Естествено играчи от моя отбор ми се разсърдиха. Момчето, което беше капитан на отбора в гнева си ме наруга. Това много ме засегна и от този ден вече не исках да го погледна. Но след няколко дни не издържах, разбрах, че трябва да забравя за миналото.

Така един ден, когато се подгответяхме за изпит по изобразително изкуство, забелязах че той има проблеми с рисуването на фигури. Помислих си, че това е възможност да направя **първа крачка**. Той ме погледна изненадан и много се зарадва на **помощта ми**. После ми се извини, като ми каза, че всеки може да сгреши. От тогава сме отново добри приятели.

Играй&Научи

Отбележи с знак в кръгчетата, всеки път, когато премахнеш една пречка на пътя към Иисус

